

கஞ்சியர்

வீட்டில் கில்லாமல் இருந்த கடவுள்

‘தன்னுடைய கடவுள்களின் மத்தியில் இயேசுவின் படத்தை மாட்ட ஏன் அம்மா விரும்பவில்லை?’

வடகிழக்கு இந்தியாவில் சீனா வின் எல்லைக்கு அருகில் ஜாரேந்திரா வளர்ந்த அந்தச் சிறிய நகரத் தில் அனைவருக்கும் ஒருவரையொருவர் நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் வழிபட்ட கடவுள்களையும் ஒரு வருக்கு ஒருவர் தெரியும். அந்த நகர மக்கள் கல்லாலும் மரத்தாலும் செய்யப்பட்ட கடவுள்களை வணங்கினார்கள். இயேசுவை வணங்கினார்கள். குரியனையும் சந்திரனையும் வணங்கினார்கள். ஒரு மதத்தினருக்கு மதசம்பந்தமாக ஏதாவது விடுமுறை வந்தால், எல்லாரும் சேர்ந்து கோவி வில் அல்லது ஆலயத்தில் அல்லது தெருவில் ஒன்றாகக் கூடுவார்கள்.

ஒருநாள், 12 வயது ஜாரேந்திரா நகரின் கடை ஒன்றில் சமான்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது, இயேசுவின் அழகிய சுவ

ரொட்டி ஒன்று அவருடைய கண்ணில் தென்பட்டது. அந்தப் பெரிய சுவரொட்டியில் இயேசு சிலுவையில் தொங்குவதுபோல ஓவியம் இருந்தது. அந்தச் சுவரொட்டி தரமிக்கதாகவும் இருந்தது. அந்த ஓவியத்தின் ஒவ்வொரு விவரத்தையும் நன்றாகப் பார்க்க முடிந்தது. அதை வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்ல விரும்பினார்.

ஜாரேந்திரருக்கு இயேசுவைப் பற்றி அதிகம் தெரியாது. இயேசுவல்லமை வாய்ந்த ஒரு சக்தி, தன்னுடைய நகரத்தில் மக்கள் வழிபட்ட கடவுள்களில் ஒருவர் என்பது மட்டும் அவருக்குத் தெரியும்.

அந்தச் சுவரொட்டியை வாங்கினார்.

வீட்டிற்கு நடந்து சென்றபோது, அந்த அழகான சுவரொட்டியை

எங்கே தொங்கவிடலாம் என்று யோசித்தார். அவருடைய வீட்டில் ஒர் அழகான பூஜை அறை இருந்தது அவருக்கு நினைவுக்கு வந்தது. அந்த அறையில், பலக்கடவுள்களின் படச்சட்டங்களை குடும்பத்தினர் வைத்திருந்தார்கள். அம்மா தின மும் அந்த அறைக்குச் சென்று கும் பிட்டு வணங்கி வந்தார். மற்ற குடும்ப உறுப்பினர்களும் அந்த தெய்வங்களை வணங்கினார்கள்.

ஆனால் அந்த அறையில் இயே கவின் படம் இல்லை. சவரில் இயே கவின் படத்தைத் தொங்கவிட்டு, அந்தக் குறையை நீக்கிவிடவேண்டும் என்று ஜாரேந்திரா முடிவு செய்தார்.

எனவே, வீட்டுக்குத் திரும்பியதும், அப்பாவுக்குச் சொந்தமான ஒரு சுத்தியலையும் ஆணியையும் எடுத்துக் கொண்டார். பூஜையறையின் சவரில் அந்தச் சுவரொட்டியை வைத்து, ஆணியை அதன்மேல் அடிக்க ஆரம்பித்தார். அப்போது அம்மா உள்ளே வந்துவிட்டார்.

வந்ததும் வேகமாக ஜாரேந்திராவிடம் சென்றார். ஒன்றும் பேசாமல் அவருடைய கன்னத்தில் அறைந்தார்.

ஜாரேந்திராவுக்கு முகம் பயங்கரமாக வலித்தது.

“‘என்னை எதற்காக அடித்தீர்கள்?’” என்று கேட்டார்.

தனக்கு தண்டனை கொடுத்த தற்கான காரணத்தை அறிய விரும்பினார்.

“‘அவர் கடவுள்தான், ஆனால் அவர் நம் கடவுள் அல்ல. அந்தப் படத்தை எடுத்துவிடு’” என்று இயே

கவின் படத்தைச் சுட்டிக்காட்டிய வாறு அம்மா சொன்னார்.

அம்மாபார்த்துக்கொண்டிருக்க ஜாரேந்திரா சுவரில் இருந்து ஆணி யை உருவி, அந்தப் படத்தை எடுத்தார். பின்னர் அம்மா அந்த அறையை விட்டு வெளியேறினார்.

தன்னுடைய கடவுள்களின் மத்தியில் இயேசுவின் படத்தை மாட்ட என் அம்மா விரும்பவில்லை என்று ஜாரேந்திராவுக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் படத்தை தூக்கி எறியவோ அல்லது மேசைக்குள்ளாக வைக்கவோ கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். இயேசு தொழுகைக்குத் தகுதியானவர் என்றும் தொழுப்படவேண்டியவர் என்றும் உணர்ந்தார்.

அந்தப் படத்தை எடுத்துக்கொண்டு பூஜையறையின் கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தார். கதவைப் பார்த்ததும், அதுதான் இயே கவின் அழகிய படத்தைத் தொங்கவிட சிறந்து இடம் என்று முடிவு செய்தார். ஆணியை எடுத்து சுவரொட்டியின் மேல்பக்கத்தில் அதை அடித்தார். பிறகு பின்னால் நகர்ந்து, அந்தப் படம் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது என்று பார்த்து ரசித்தார். இயே சுவை பூசை அறையில் பிற கடவுள்களின் மத்தியில் வைக்க அம்மா அனுமதிக்காமல் இருக்கலாம்; இப்போது ஒவ்வொரு முறையும் அந்த அறைக்குள் நுழையும் போது இயே சுவைப் பார்க்கலாம். பூஜை அறைக்குள் செல்கிற அளைவரும் முதலில் இயேசுவைத்தான் பார்ப்பார்கள்.

அதன்பிறகு ஜாரேந்திராவும் அவரது குடும்பத்தினரும் ஒவ்வொரு நாளும் இயேசுவைப் பார்த்து

தாலும், ஜாரேந்திரா வளர்ந்து பெரிய வராகிற வரையிலும் இயேசுவைப் பற்றி அதிகம் யோசிக்கவில்லை. அவர் மகிழ்ச்சியில்லாமல் இருந்த நேரங்களில் வேதாமத்தை வாசிக்கவும், பல்வேறு ஆலயங்களுக்குச் செல்லவும் தொடங்கினார்.

முன்னாள் செவந்த-டே அட்வென்டிஸ்ட் கிறிஸ்தவரான அவருடைய நண்பர் ஒருவர் அவரது ஆர் வத்தைக் கண்டு, “நீ ஏதாவது திருச்சபையில் சேர விரும்பினால், செவந்த-டே அட்வென்டிஸ்ட் சபையில் சேரலாம்; அங்குதான் சத்தியம் உள்ளது” என்று அவரிடம் சொன்னார்.

ஜாரேந்திரா ஒரு அட்வென்டிஸ்ட் திருச்சபைக்குச் சென்றார். பிரசங்கம் அவரைத் தொட்டது; உடனடியாக தனக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்படி போதகரிடம் கேட்டார். தான் மெய்யான ஒரு சபைக்கு வந்திருப்பதை நம்பினார்; போதகர் அவரிடம், “நீங்கள் வேதாகம வகுப்புகளில் கலந்துகொண்ட பிறகு தான் ஞானஸ்நானம் பெற்றுமிடியும். வேதாகம விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொடுக்காமல் நாங்கள் யாருக்கும் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பதில்லை” என்று சொன்னார்.

ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிறகு,

அவரது குடும்பத்தினர் அவரை ஒதுக்கி வைத்தார்கள். ஆனால், தன்னுடைய முடிவு சரியானது என்பதில் உறுதியாக இருக்கிறார்.

“என் குடும்பத்தில் கிறிஸ்தவராக மாறிய முதல் நபர் நான் தான்” என்று கூறினார்.

பல வருடங்களுக்குப் பிறகு அவரது இளைய சகோதரர் ஒருவர் அவரைப் போல கிறிஸ்தவரானார்.

உணர்வுகள் அல்ல, உண்மைகள்தாம் எல்லா கடவுள்களுக்கும் மேலான கடவுளான இயேசுவிடம் அவரை அழைத்துச் சென்றதாகக் கூறினார்.

“உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையில் நீங்கள் கிறிஸ்தவத்தை அல்லது இயேசுவைத் தேர்ந்தெடுத்தால், உங்கள் உணர்வுகள் புண்படும்போது உங்கள் பயணம் முடிவடையும். நீங்கள் தர்க்கம் மற்றும் கொள்கைகள் அடிப்படையில் இயேசுவைத் தேர்ந்தெடுத்தால், உங்கள் பயணம் நீடிக்கும்” என்று கூறினார்.

இந்தக் காலாண்டின் பதின்மூன்றாவது வாரக் காணிக்கையின் ஒரு பகுதி இந்தியாவில் ஆறு பள்ளிகளுக்கும் இரண்டு ஆலயங்களுக்கும் உதவப்போகிறது. மார்ச் 30ம் தேதி தாராளமாக காணிக்கை கொடுக்கத் தீர்மானித்திருப்பதற்கு நன்றி.

ககைக் குறிப்புகள்

- முகநூலிலிருந்து புகைப்படங்களைப் பதிவிறக்க: bit.ly/fb-mq
- தென் ஆசியா டிவிஷனிலிருந்து ஊழிய விவரங்களையும் துணுக்குகளையும் பதிவிறக்க: bit.ly/sud-2024.
- ஆண்மீக வளர்ச்சியின் குறிக் கோள் எண். 5, “தனிநபர்களையும் குடும்பங்களையும் ஆவியில் நிறைந்த வாழ்வுள் எவர்களாக மாற்றவேண்டும்”.